

Sygn. akt III Cz 1387/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Krystyna Hadryś

Sędziowie: SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Ewa Buczek-Fidyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 lutego 2015 r.

sprawy z wniosku M. B.

z udziałem R. H.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 11 września 2013 r., sygn. akt I Ns 795/11

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Krystyna Hadryś SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Cz 1387/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z 11 września 2013r. Sąd Rejonowy w Gliwicach umorzył postępowanie. Rozstrzygnięcie to oparł na regulacji prawnej z art. 182 § 1 k.p.c. zgodnie z którym Sąd umorzy postępowanie zawieszone z przyczyn określonych w art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., jeżeli wniosek o podjęcie postępowanie nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu. Wobec braku takiego wniosku na wskazanej podstawie, postępowania zostało umorzone.

Zażalenie od tego postanowienia wniosła wnioskodawczyni domagając o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Zaskarżonemu orzeczenie zarzuciła naruszenie art. 182 § 1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie w sprawie podczas gdy postanowienie, pomimo wydania w dniu 6 czerwca 2012r., jednak wniesione przez wnioskodawczynię zażalenie zostało następnie oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego z dnia 31 października 2012r., doręczone jej 9 stycznia 2013r. Z tych względów nie minął upływ jednego roku od dnia uprawomocnienia się postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 6 czerwca 2012r. zawiesił postępowanie w oparciu o regulację prawną z art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., a następnie umorzył postępowania zaskarżonym postanowieniem w oparciu o art. 182 k.p.c.

W judykaturze ugruntowana jest teza, że umorzenie postępowania z mocy art. 182 § 1 k.p.c. może nastąpić tylko wówczas, gdy istniały podstawy do zawieszenia postępowania. A contrario umorzenie postępowania nie może nastąpić, jeżeli rzeczywista podstawa zawieszenia była inna niż przyjęta w uzasadnieniu tego postanowienia, lub jeżeli podstawa zawieszenia nie istniała (porównaj: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 1997 r., II CKU 121/97).

W niniejszej sprawie, przyczyną uniemożliwiającą dalsze prowadzenie postępowania było niewskazanie odpisu postanowienia o stwierdzenie nabyciu spadku po zmarłych uczestnikach postępowania, co stanowiło przesłankę zawieszenia postępowania w oparciu o art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. postanowieniem z dnia 6 czerwca 2012r.

Od czasu wydania postanowienia zawieszającego postępowanie, do czasu wydania zaskarżonego postanowienia, upłynął ponad rok, co czyniło zadość warunkowi określonemu w art. 182 k.p.c. Zwrócić należy uwagę, że wbrew stanowisku wnioskodawczyni, termin ten należy liczyć nie od uprawomocnienia się postanowienia zawieszającego postępowanie, ale od daty jego wydania, na co zwrócił uwagę Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 25 października 1974 r. (III PRN 45/74).

Skoro zatem w dacie wydania zaskarżonego postanowienia (tj. 11 września 2013r.) upłynął okres roku od zawieszenia postępowania w sprawie (6 czerwca 2012r.), prawidłowym było umorzenie tego postępowania.

Wobec powyższego należało uznać, iż zażalenie wnioskodawczyni było niezasadne i z tej przyczyny podlegało oddaleniu w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Andrzej Dyrda SSO Krystyna Hadryś